

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Ciclul Reîncarnarea

Dovezi ale reîncarnării în Evanghelii

Conferința din 11 Decembrie 1966

B

Lectura meditației zilei

Da, Iisus nu a mințit: Ilie și-a primit pedeapsa greșelii sale când a revenit pe pământ în persoana lui Ioan Botezătorul. De aceea, deși a spus despre el cuvinte minunate: “Dintre aceia care s-au născut din femeie, nimeni nu a fost mai mare ca Ioan Botezătorul”, Iisus nu a făcut nimic ca să-l salveze, căci dreptatea trebuia să se împlinească. Iisus putea să-l salveze..., căci spunea: “Toate puterile mi-au fost date, în Cer și pe pământ”. Unde sunt aceste puteri când nu poți salva pe cineva apropiat ție?... Acum, putem înțelege de ce a plecat Iisus când a aflat de întemnițarea lui Ioan Botezătorul: el nu trebuia să-l salveze pe Ioan. Legea este lege.

Să mergem mai departe: vă voi arăta, acum, că fără reîncarnare, nimic nu are sens în religie și nici chiar în existență. Vă apropiați de un preot și îl întrebați: “Părinte, de ce acest om este bogat, frumos, inteligent, puternic, reușește în toate, iar celălalt este bolnav, urât, sărac, mizerabil și prost?”. Ei vă vor răspunde că aceasta a fost voința Domnului. Uneori, vă vor vorbi despre predestinare și iertare, dar nici acestea nu vă vor explica mai mult. În orice caz, aceasta este voința Domnului. Să analizăm acest răspuns. Deoarece Domnul ne-a dat puțin creier, e bine să nu-l lăsăm să ruginească !... Astfel, Domnul are capricii; El face tot ceea ce I se cântă. El oferă unora tot și altora nimic. Bine, înțeleg, El este Dumnezeu, aceasta este voința Sa, minunat și eu mă înclin în fața ei. Dar, găsesc de neînțeles faptul că apoi, El devine furios, nemulțumit, jignit, când aceia cărora El nu le-a dat nimic fac greșeli, sunt răi, necredincioși, criminali.

Din moment ce Dumnezeu le-a dat oamenilor această mentalitate, această lipsă de inteligență sau de inimă, de ce să-i pedepsească ? El, care are toate puterile, nu ar fi putut să-i facă buni, cinstiți, inteligenți, înțelepți, pioși,

minunați ? Nu, greșeala este numai a Lui când oamenii comit crime, dar și mai mult, El îi și pedepsește din cauza acestor crime ! Aici este ceva ce nu merge deloc. El are puterile, face ce vrea, nu I se poate reproșa nimic, dar de ce nu este El mai consecvent, mai logic, mai just ? Cel puțin, trebuia să-i lase pe oameni liniștiți. Ah, nu, El îi aruncă în Infern pe vecie ! Deci iarași eu sunt uimit: “Cât timp au păcătuit oamenii ? Treizeci, patruzeci de ani ?... Bine, să rămână în infern patruzeci de ani, nu mai mult. Dar să rămână o veșnicie !...” Nu, aici nu mai sunt de acord. Să judecăm puțin. Dar oamenii nu judecă, atât sunt de obsedați de tot ceea ce au primit drept învățătură. Se pare că este criminal să judeci, dar la ce ne mai servește atunci inteligența ? Dacă Dumnezeu ne-a dat-o, ce ar trebui să facem cu ea ?

În timp ce, dacă acceptăm reîncarnarea, dacă o studiem și o înțelegem, atunci totul se va schimba. Dumnezeu este cu adevărat Stăpânul universului, cel mai mare, cel mai nobil, cel mai drept, plin de iubire și noi înțelegem că, dacă suntem săraci, proști, nefericiți, greșeala ne aparține fiindcă nu am știut să folosim tot ceea ce El ne-a dat la origini, căci am dorit să facem experiențe costisitoare; dar El, Domnul, cum este generos și tolerant, ne-a lăsat să facem ce vrem, spunând: “Ei bine, vor suferi, își vor sparge capul, dar nu-i nimic, căci le voi da din nou din bogățiile și iubirea mea... au multe reîncarnări în fața lor...” Deci El, ne-a lăsat să facem ce vrem, dar tot ceea ce ni se întâmplă rău, este numai din vina noastră ! De ce Biserica dă vina numai pe Dumnezeu ? veți spune: “Nu, ea nu a făcut aceasta, ea a suprimat credința în reîncarnare”. În realitate, dacă judecăm cum trebuie, vedem că este cam același lucru.

Până în secolul al patrulea, creștinii credeau în reîncarnare, asemenea evreilor, egiptenilor, hindușilor, tibetanilor... Dar, Părinții Bisericii și-au spus că această prelungea lucrurile, oamenii nu se grăbeau să se îndrepte, și au dorit astfel să-i împingă să se perfecționeze într-o singură viață, suprimând reîncarnarea. De altfel, încet-încet, Biserica inventă lucruri ca să-i înspăimânte, culminând cu cele din Evul Mediu când nu se credea decât în diavoli, în Infern și pedepse veșnice. Deci, credința în reîncarnare a fost suprimată, astfel ca oamenii să se amelioreze prin frică, prin temere, dar nu numai că nu au făcut-o, ci au devenit mai răi și neștiutori ! De aceea trebuie să reluăm această credință, căci fără ea nimic nu va fi pus la punct: viața va fi lipsită de sens, Dumnezeu poate deveni un monstru, etc... Să vă repet exemplul unui concert de-al lui Paganini, în Italia. Un bătrân orb, însoțit de un tânăr intră în sală. Când a început să cânte Paganini sala se umplu de sunete minunate ! Bătrânul, speriat de atâtea

“sunete” îl întrebă pe tânăr câte persoane cântau pe scenă. “Una, veni răspunsul. – Nu se poate, replică bătrânul, să fugim, căci e mâna Diavolului”.

Problema reîncarnării a fost studiată științific. V-am dat destule exemple despre persoane care-și aminteau că au trăit într-un anume loc, într-o anumită perioadă; există atatea cărți cu exemple... V-am mai povestit cum tibetanii îl alegeau pe Dalai- Lama... Acum, vă voi povesti un caz extraordinar, pe care l-am cunoscut în Bulgaria. Într-o zi, în Fraternitatea din Sofia au venit doi părinți cu copilul lor, foarte speriați că acesta povestea niște lucruri de neînțeles. Ei povestiseră: “Într-o zi, l-am dus pe copil într-un loc pe care nu-l mai văzuse niciodată, și acesta ne-a spus: - Oh, eu cunosc bine locul, am mai fost pe aici”. Și a descris, cu precizie, toate împrejurările, deși nu mai fusese aici. (Părinții știau că primul lor copil mai fusese pe acolo). “Nu vă amintiți ? Când eram la școală, aici mă ascundeam... și acolo m-am înecat în râu”. Da, acolo se și înecase primul lor copil, dar acesta nu trebuia să știe nimic, căci nimeni nu îi spusese. Deci, primul copil a revenit să se încarneze în aceeași familie... Acest caz este foarte rar, dar există. Până la vârsta de șapte ani putem să îi întrebăm destule lucruri pe copii, ei își aduc aminte multe întâmplări. Dar, în loc să-i asculte, multe mame îi bat, spunându-le: “Taci, nu mai vreau să-ți ascult prostiile”... Și astfel copiii, de frică, încep să tacă...

Puteți să nu credeți în reîncarnare, dar acest lucru vă va aduce multe prejudicii, întâzieri, întuneric... Nu veți înțelege niciodată, de ce vă aflați într-o anumită situație, de ce aveți o anumite soție sau un copil, anumiți vecini, că sunteți hărțuiți sau ajutați, etc... Da, sunt datorii “contracte” ce trebuie plătite acum. Dacă veți aștepta verdictul Bisericii în această privință, vă veți aduce multe prejudicii. Da, eu am vorbit cu mulți oameni ai Bisericii, cu franciscani, cu benedictini, cu dominicani și mulți cred în reîncarnare... Dar, nu o pot spune ca să nu fie excomunicați... Încercați să mă înțelegeți, nu am nici un interes să vă tulbur, să vă înșel, să vă opresc din calea cea dreaptă. Aveți în fața voastră pe cineva care are responsabilitatea acestei probleme. Da, reîncarnarea vă va explica tot: faptul că există o dreptate ce nu este omenească, o dreptate absolută. Lumea a fost construită de bunul Dumnezeu astfel ca fiecare forță, energie, vibrație, mișcare, ce era emanată, să poată corespunde unor forme determinate, unor culori, vibrații, chintesențe bine determinate. Credeți că faceți ce vreți și nimeni nu vă va pedepsi. Evident, există un Înger păzitor care se ocupă de voi dar are și el de lucru, nu poate sta tot timpul cu ochii pe voi. Din când în când, el vine și se uită la “contor”, unde se înregistrează multe lucruri, vede câtă “apă”, cât “gaz”, câte sentimente s-au consumat, totul se înregistrează. Da, Dumnezeu

s-a distrat, a construit tot felul de mașinării în interior ca să nu-i deranjeze pe oameni... Voi emanați, produceți anumite lucruri, declanșați, plantați ceva, totul este logic, la rândul vostru declanșați alte lucruri și iată cum apare dreptatea, apoi... Prin legea afinității, voi declanșați reacții în lanț, mașinării în mișcare și apoi vine și judecata. Da, totul este matematic, la fel ca în tonomatele în care introduceți un ban și primiți ceva în schimb. Da, în marea carte a naturii vii stă înscrisă reîncarnare. Totul este clasat, organizat în natură. Tot ceea ce faceți, bun sau rău, moral sau imoral, produce un efect în natură. Da, ați luat o bucăică de mâncare în gură. Știți ce ați declanșat ? O acțiune. Da, oamenii n-au înțeles nimic. O fărmitură poate pune în mișcare milioane de uzine, aparate, motoare... Așa este construită natura ! Da, universul întreg se pune în mișcare de la o simplă fărâmbă...

De ce nu ar fi și restul la fel ? Un gând, un sentiment, un gest bun, sau rău va declanșa ceva. Tocmai cei mai civilizați, mai instruiți oameni vor înțelege ultimii... Dar, apoi vine și morala și dreptatea, prin afinitate, iată cuvântul secret... Un gând este deja determinat, prin vibrațiile și culorile sale, prin tendința sa, prin “materialele” sale... Da, el este deja legat cu o întreagă lume necunoscută, cu substanțe, cu legi și cu forțe corespunzătoare. Și după un timp, aceia care “au semănat vânt”, vor culege furtună”, iată cuvintele Inițiaților... În spatele acestor cuvinte, ei au condensat tot, da, aceasta înseamnă dreptate. Orice am face, vom avea consecințele faptelor noastre. Da, vom reveni, după faptele noastre, asemenea unui cerșetor, unui vagabond, mutilat sau nu... Apoi, îl vom acuza pe Dumnezeu... Nu, niciodată !...

Un minut de meditație.